

Talmud Navigator										
א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מאן דאמר										
חולין-השוחט מימרא										
לר.	◊	■							תנא דבי רבי ישמעאל:	(במדבר כ"ג) ודם חללים ישתה - פרט לדם קילוח שאינו מכשיר את הזרעים.
לר.	◊		■						ת"ר:	השוחט והתיוז דם על הדלעת
לר.	◊		■	■	◆				רבי:	הוכשר
לר.	◊		■	■	◆				רבי חייא:	תולין.
לר.	◊		■						רבי אושעיא:	מאחר שרבי אומר הוכשר, ור' חייא אומר תולין, אנו על מי ננסמוך? באו ונסמוך על דברי ר"ש
לר.	◊		■	■					שהיה ר"ש אומר:	שחיטה מכשרת ולא דם.
לר.	◊		■						רב פפא:	הכל מודים, היכא דאיתיה לדם מתחלה ועד סוף כולי עלמא לא פליגי דמכשיר, כי פליגי - בנתקנה הדם בין סימן לסימן
לר.	◊		■	■	◆				רבי סבר:	ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף, והאי דם שחיטה הוא
לר.	◊		■	■	◆				רבי חייא סבר:	אינה לשחיטה אלא בסוף, והאי דם מכה הוא
לר.			^							ומאי תולין?
לר.	◊		!		◆				[רב פפא]	תולין הדבר עד גמר שחיטה, אי איתיה לדם בסוף שחיטה - מכשיר, ואי לא - לא מכשיר.
לר.					ז					ומאי באו ונסמוך על דברי ר"ש? לר"ש לא מכשיר, לרבי חייא מכשיר
לר.									!	בנתקנה מיהו אשור להדדי, מר לא מכשיר ומר לא מכשיר, הוה ליה רבי חד, ואין דבריו של אחד במקום שנים.
לר.	◊		!		◆				רב אשי:	תולין לעולם משמע, ונתקנה לר' חייא ספקי מספקא ליה אי ישנה לשחיטה מתחלה ועד סוף או אינה לשחיטה אלא בסוף, ומאי תולין? לא אוכלין ולא שורפין.
לר.					ז					ומאי באו ונסמוך על דברי ר"ש? לר"ש לא מכשיר, לרבי חייא ספקא
לר.									!	לענין שריפה מיהו שוו להדדי, מר לא שרפיה ומר לא שרפיה, הוה ליה רבי חד, ואין דבריו של אחד במקום שנים, והכי קאמר: כגון זאת תולין, לא אוכלין ולא שורפין.
לר.	◊	^							בעי ר"ש בן לקיש:	צריד של מנחות, מונין בו ראשון ושני או אין מונין בו ראשון ושני? כי מהניא חבת הקדש לאפסולי גופיה, למימנא ביה ראשון ושני לא, או דלמא לא שנא?
לר.	◊	!							רבי אלעזר: ת"ש:	(ויקרא י"א) מכל האוכל אשר יאכל וגו' - אוכל הבא במים הוכשר, אוכל שאינו בא במים לא הוכשר.
לר.			ז							אטו רבי שמעון בן לקיש לית ליה אוכל הבא במים?
לר.	◊	!								רבי שמעון בן לקיש הכי קמיבעיא ליה: חבת הקדש, כאוכל הבא במים דמי או לא.
לר.			ז							רבי אלעזר נמי מיתירי קראי קאמר, מכדי כתיב: (ויקרא י"א) וכי יותן מים על זרע, מכל האוכל אשר יאכל למה ל? לאו למעוטי חבת הקדש
לר:									!	לא, חד בטומאת מת, וחד בטומאת שרץ.
לר:									!	וצריכי דאי אשמעינן טומאת מת, התם הוא דבעי הכשר, משום דלא מטמא בכעדשה, אבל שרץ דמטמא בכעדשה - אימא לא ליבעי הכשרואי אשמעינן שרץ, משום דלא מטמא טומאת שבעה, אבל מת דמטמא טומאת שבעה - אימא לא ליבעי הכשר צריכא
לר:	◊	ז	■						מתלב רב יוסף: רבי שמעון:	הוכשרו בשחיטה
לר:		ז								הוכשרו, ואפילו למימני בהו ראשון ושני, אמאי? והא לאו אוכל הבא במים הוא?
לר:	◊	!							א"ל אביי:	עשאוהו כהכשר מים מדרבנן.
לר:	◊	ז							רבי זורא: ת"ש:	הבוצר לגת
לר:	◊	ז	■	◆					שמאי:	הוכשר
לר:	◊	ז	■	◆					הלל:	אומר: לא הוכשר

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

חולין-השוחרט		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ושתיק ליה הלל לשמאי, אמאי? והא לאו אוכל הבא במים הוא								ז			לז:
עשאוהו כהכשר מים מדרבנן.	אמר ליה אביי:							!		◇	לז:
אמינא לך אנא: הוכשרו בשחיטה, ואת אמרת לי: עשאוהו כהכשר מים, ואמר לך רבי זירא, ואמרת ליה: עשאוהו כהכשר מים, לר"ש בן לקיש נמי עשאוהו כהכשר מים	א"ל רב יוסף:							ז		◇	לז:
אטו ר' שמעון בן לקיש לתלות קמיבעיא ליה? כי קא מיבעיא ליה לשרוף.	אמר ליה: [אביי]							!		◇	לז:
מכלל דחיבת הקדש דאורייתא, מנא לן?								^		◇	לז:
אילימא מדכתיב: (ויקרא ז') והבשר אשר יגע בכל טמא								!		◇	לז:
האי בשר דאתכשר במא?								^	!		לז:
אילימא דאתכשר בדם								!	!		לז:
מנין לדם קדשים שאינו מכשיר? שנאמר: (דברים י"ב) לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים, דם הנשפך כמים מכשיר, שאינו נשפך כמים אינו מכשיר	והאמר רבי חייא בר אבא א"ר יוחנן:							ז	!		לז:
אלא דאיתכשר במשקי בית מטבחים								!	!		לז:
משקי בית מטבחים לא דיין שהן דכן אלא שאין מכשירין	והא א"ר יוסי ברבי חנינא:							ז	!		לז:
וכי תימא תרגמא אדם								!	!		לז:
והא משקי קאמך								ז	!		לז:
אלא לאו דאתכשר בחבת הקדש.								!	!		לז:
ודלמא כדרב יהודה אמר שמואל								ז		◇	לז:
כגון שהיתה לו פרה של זבחי שלמים והעבירה בנחל, שחטה ועדיין משקה טופח עליה	דאמר רב יהודה אמר שמואל:							■	ז	◇	לז:
אלא מסיפא: והבשר - לרבות עצים ולבונה								■	!	◇	לז:
עצים ולבונה בני אכילה נינהו?								ז	!		לז:
אלא חבת הקדש מכשרא להו ומשווא להו אוכל, הכא נמי חבת הקדש מכשרתה.								!	!		לז: